

ва, кои си рекалъ на своя-та правителница,
защо ся слысамъ когда ми дойдаты на ума.
Нека ги заборавимъ прочее, понеже исповѣдо-
вашь чи познавашь погрѣшка-та си.

Бл. Не плачи, брате мой, мы тя любимъ
отъ всего сердца, и тя увѣрявамъ чи впро-
чемъ не ще пропаднешь въ такови непристой-
ности.

Ев. Учителю прочетохъ чи единъ фило-
софъ чудесный при челоуѣцы-те ради негова-
та добродѣтель, исповѣдовалъ предъ множе-
ство, чи въ младость-та си былъ лакомъ, пѣ-
ница, крадецъ, и лажовникъ; но никой не ра-
чи да го повѣрува, понеже тогда бѣ всякакъ
праведенъ и цѣломудръ. Тако убо и Павелъ,
като достигне на умѣреный возрастъ, не ще
може да повѣрува нѣкой, какъ прежде е былъ
лошъ, поне вси ще ся чудять за негова-та до-
брота.

Уч. Воистинна и сега, любезный мой, съ
мучность може да повѣрува нѣкой, чи прежде
мало си былъ горделивъ, и противословенъ;
понеже по настоящему шествувашь добрый
путь, и ако послѣдовашь уже наченатый путь
подобава да тя любимъ; но скажи ми како ся